

melser, som jeg slog til Lyd for her i Tinget. Det vilde have bidraget til at hjælpe Husmændene gennem de vanskelige Tider, og det glæder mig derfor at se, at man i det foreliggende Lovforslag er gaaet den Vej at indføre disse Fradragsbestemmelser.

At den nuværende Ordning har været særlig gunstig for det store Landbrug, turde bl. a. fremgaa af den overordentlig store Prisstigning paa store Gaarde i det sidst forløbne Aar. Der har været en Handel med større Landejendomme og en Prisstigning, som man ikke tidligere har kendt. Men jeg tror ikke, at dette Forhold har været til Gavn hverken for Landbruget eller for Samfundet; tværtimod er jeg tilbøjelig til at underskrive, hvad det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) udtalte før, at han betragtede det som en Samfundsulykke, at der indenfor Landbruget havde fundet denne Handel og Spekulation Sted, og navnlig indenfor det store Landbrug. Det er lidet lysteligt at være Vidne til, hvad der i saa Henseende foregaar.

Jeg rejste forleden i Jernbanekupé sammen med 3 saadanne Ejendomsspekulanter. Den Maade, hvorpaa de omtalte Landbruget og de Interessenter, som knyttede sig til Landbruget, var sikkert meget afvigende fra, hvad danske Landmænd mener om disse Anliggender. De beklagede sig bl. a. over, at nu var der ikke flere store Gaarde at faa fat paa i Aarhus Egnen, og det var netop i Egnen omkring Aarhus, de helst skulde have dem. De havde nok nogle Ejendomme længere borte i Nordjylland og i Midtjylland, men det var navnlig omkring Aarhus, de skulde have dem, fordi, forsikrede de, de, som var Liebhave til disse Ejendomme, ikke gerne vilde savne „Royal“s gode Middage og Vine, ligesom de ogsaa satte Pris paa Gadens Piger i Aarhus. Det var disse tre Mænds Udtalelser. Den Maade, hvorpaa de behandlede dette Spørgsmaal, viste, med hvilken Ringeagt de i Virkeligheden omtalte disse Gaardkøb. Og jeg siger, at det danske Landbrug er vel rejst, faar det mange af den Slags Repræsentanter, for hvem de Hensyn er bestemmende for, hvor de skal sætte Bo og anlægge deres Bedrift, som altsaa efter de 3 Mænds Udtalelser at dømme var de vigtigste.

Men der er en anden Side af Sagen, som er endnu mere alvorlig, det er, at den stedfindende Spekulation i høj Grad har fordyret Landets Jord og derved vanskeliggjort, at de, som vil arbejde paa denne Jord, gøre den nyttebringende ved dygtigt Arbejde, kan komme til det. Adgangen til denne Jord er i høj Grad blevet dem

vanskeliggjort ved den grænseløse Spekulation, der har drevet Priserne i Vejret. Det maa i højeste Grad beklages, fordi det hemmer den Udvikling, man herhjemme har været klar over havde sin store Betydning, at saa mange som muligt kunde faa Beskæftigelse ved Dyrkningen af Landets Jord.

Jeg vil i denne Forbindelse omtale et Spørgsmaal, som blev nævnt af det ærede Medlem fra Bjerre, det er Faren ved, at disse Spekulanter mange Gange køber disse større Gaarde for at have dem i kort Tid og saa ved at afklæde Gaardene for Besætning og Avl o. s. v. søger at skaffe sig den størst mulige øjeblikkelige Fordel og afhænder dem til den første den bedste Køber, der melder sig. Jeg tror, det var i et Blad forleden, jeg saa en Notits om, at der kunde være Fare for, at man paa disse Gaarde vilde komme til at mangle den fornødne Saasæd, fordi disse Spekulanter havde solgt alt, hvad der kunde sælges. Vel er der en Bestemmelse i den nugældende Kornlov om, at de lokale Kornudvalg skal have Indseende med, at den fornødne Saasæd er til Stede, men denne Opgave kan det maaske være ret vanskeligt at løse til Tider. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at henlede rette vedkommendes Opmærksomhed paa dette Forhold, thi det vilde dog være til ubodelig Skade for hele Samfundet, om der skulde være ret mange af disse større Gaarde, hvor Saasæden til Foraaret manglede, fordi de har været udsatte for en saadan Spekulation. I det hele tror jeg, det vilde være vejledende for Befolkningen, om Ministeren vilde udtale sig lidt angaaende dette Spørgsmaal om Saasæd. Det er allerede nævnt, at der er udsendt et Cirkulære derom, men dette Cirkulære synes jeg ikke er saa tydeligt, som det kunde være. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om man herfra fik Besked om, hvorvidt der er nævneværdig Saasæd til Raadighed, uden at man behøver at angribe Beholdningerne til Ernæring alt for nær, endvidere om, hvorledes man i det hele har tænkt sig at fordele disse Beholdninger.

Principperne i det foreliggende Lovforslag kan jeg fuldt ud tiltræde. De gaar ud paa at sikre Befolkningen dens Ernæring derved, at Staten overtager det, der i saa Henseende skal bruges, og sørger for en retfærdig Fordeling til en nogenlunde overkommelig Pris, og at der sikres Producenterne gode Vilkaar ved Fastsættelsen af Indkøbsprisen, og at der saa vidt muligt ved Hjælp af en Overpris tilvejrbringes de